

הבאה מן המותרות?"

הסובר כמותו [לדעת רבי יוחנן], דאמר אין ממירין וחוזרין וממירין בגוף אחד וקדושה אחת, וגם סבירא ליה כרבי אלעזר דאמר עולה הבאה מן המותרות — עושה תמורה, אליבא דתנא ההוא יש למיבעיא: מהו שיחזור וימיר בו. האיבעיא הראשונה היא, ב"שני גופין וקדושה אחת", והינו: הפריש אשם להתכפר בו והמיר בו והומם וחיללו על אחר — מאי? האם חוזרין וממירין עליו, הואיל וגוף אחר הוא, או שאין חוזרין וממירין לפי שקדושה אחת היא —

ואם תימצוי לומר הואיל והוא קדושה אחת לא (638) ממירין, אלא, מיבעיא ליה, ב"שתי קדושות וגוף אחד", והיינו, נתכפר באשם אחר ונמצא ראשון האבוד וניתק לעולה, מאי? האם חוזרין וממירין עליו, הואיל וקדושה אחרת היא, או שאין חוזרין וממירין לפי שגוף אחד הוא.

ומסקינן: תיבעי! תשאר האיבעיא, (639) ולא נפשטה!

אי הכי, שאין ממירין על עולה הבאה מן המותרות — הא (636) דבעיא רבי אבין: הפריש אשם להתכפר בו והומם וחיללו על אחר (637) ונתכפר [כלומר, או שלא הומם, אלא שנאבד ונתכפר] באשם אחר, וניתק זה לעולה — מהו שיחזור וימיר בו?

וקשה, אליבא דמאן, לשיטת איזה תנא איבעיא ליה לרבי אבין? אילימא אליבא דרבי שמעון, שלשיטתו אמר רבי יוחנן שאין חוזרין וממירין בגוף אחד וקדושה אחת —

איך יתכן לומר כן, הרי רבי שמעון ממועשר ילפינן, למד מההיקש למעשר שעולה הבאה מן המותרות אינה עושה תמורה כלל? ומה איבעיא ליה?

ומתריצין: רבי אבין הכי קמיבעיא ליה: אי משכחת, אם ימצא תנא דקאי כרבי שמעון,

הדרן עלך הכל ממירין

639. והוא לשון הירושלמי, כמו "תיקו" בלשון הבבלי.

וכתב הרב המעילי בשיטה מקובצת: כאילו אמת "תתעורר לשאול לחכמים רבים, [עד] אשר תעמוד בו על האמת".

636. גירסת השיטה מקובצת.

637. גירסת השיטה מקובצת והגר"א על פי רש"י.

638. גירסת השיטה מקובצת והב"ח.